

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Knudsen*): Den ærede Minister gav forskellige Forklaringer paa, hvorfor han i Dag havde taget haardere paa Forslaget, end han gjorde den første Dag. En af disse Forklaringer var da den, at jo mere han saa paa Forslaget, des mere kom han til Erkendelse af, at det ikke duede til noget. Maa jeg i den Anledning sige, at saa forekommer det mig, at den ærede Minister ikke havde set tilstrækkeligt paa Forslaget, da han indgik i denne Debat. Men om det mere grundige Eftersyn har kunnet ske fra i Gaar til i Dag, er jeg ikke sikker paa. Hvis den ærede Minister endnu grundigere vilde se paa Forslaget, vilde kan sikkert komme til et helt andet Resultat, nemlig, at det i Virkeligheden er et godt Forslag.

Indenrigsministeren (*Berntsen*): Jeg forsikrer den ærede Ordfører, at jeg har set grundig nok paa Forslaget. Men den Motivering, hvormed det ærede Medlem har ledsaget Forslaget, har gjort det værre for mig, end det var, da jeg første Gang saa paa det, altsaa inden jeg hørte hans Forklaring.

Sabroe: Det er mærkeligt, at der skulde blive en Forbindelse mellem dette Forslag, som Socialdemokraterne have indbragt, og det Forslag, som er indbragt af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) m. fl. Men en saadan Forbindelse er der utvivlsomt, og den højtærede Indenrigsminister kommer ikke uden om, at han ved denne Lejlighed overfor en større eller mindre Kreds, som var højst utilfreds med hans Optræden forleden, har villet accentuere, at han er Antisocialist, og det saa det kan forslaa noget.

Jeg ønsker at minde den højtærede Minister om, hvorledes han, da han i sin Tid stod som Medlem af et Flertalsparti her i Salen, stillede sig i Realiteten til et Forslag netop i den Retning, som vi her kræve at gaa, et Forslag, der blev støttet af Medlemmer af det Parti, som nu er Flertal her i Salen. Det var i 1891, da Sygekasseloven og Alderdomsunderstøttelsesloven var for. Da blev der af Medlemmer af det nuværende Flertalsparti og af Socialdemokraterne stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Hjælp, der bestod i Modtagelse af Medicin, Lægebehandling og Hospitalspleje ikke skulde berøve de paagældende Retten til at faa Alderdomsunderstøttelse. Men den Gang modsatte den højtærede Indenrigsminister som me-

nigt Medlem af dette Ting sig Forslaget. Da man senere hen i Samlingen stillede et Ændringsforslag om, at naar der var hengaaet 5 Aar, siden Mand eller Kvinde havde modtaget den nævnte Hjælp, og de da søgte om Alderdomsunderstøttelse, skulde de ikke være forhindrede i at faa en saadan, fordi de havde modtaget denne Hjælp, stemte den højtærede Indenrigsminister som Medlem her i Salen mod dette meget beskedne Krav, og der gik 11 lange Aar, hvor de fattige syge maatte lide under den brutale, hensynsløse og inhumane Bestemmelse, som han og hans Venner fik gennemført i Alderdomsunderstøttelsesloven. (Uro paa Tilhørerpladsen.)

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige eller forlade Tilhørerpladsen.

Sabroe: Fra den Dag Alderdomsunderstøttelsesloven blev til, meldte Socialdemokratiet sig som det kritiske Parti, det er og altid har været, paapegede de Uretfærdigheder, der fandtes i denne Lov, og krævede, at de skulde fjernes. Den ærede Indenrigsminister ved meget vel, at Resultatet af vor Agitation og vor Kritik har været, at netop de paagældende Bestemmelser ere blevne strøgne. Men der skulde alligevel gaa 11 lange Aar, og dog var den Ændring, vi søgte at faa gennemført, lige saa berettiget i 1891, som den var det senere. Og de, der forhindrede, at det blev Lov, som nu er Lov, at det blev Retfærdighed, som nu er Retfærdighed, var det Flertalsparti, hvoraf den højtærede Minister er Medlem.

Jeg vil i øvrigt bede den højtærede Minister om at gøre sig bekendt med en Udtalelse af sin politiske Chef, den Mand, der er Chef i det Ministerium, af hvilket han er Medlem. Jeg skal minde om, at den nuværende Konseilspræsident, da Socialdemokratiet holdt sit 25 Aars Jubilæum her i Landet, udtalte: „Socialdemokratiet er at ligne ved en Breds, der holder Samfundet yaagend ved sit Stik, og vi maa alle erkende, at uden Socialdemokratiets Kritik vilde mange af de sociale Fremskridt, der ere gennemførte, ikke kunne være gennemførte“. Se, det var en aaben og loyal Udtalelse fra en Mand, der er Socialdemokratiets politiske Modstander. Han erkendte de Fortjenester, vort Parti havde indlagt sig baade af Arbejderklassen og af Samfundet i det hele. I den Tone, den ærede Indenrigsminister i Dag anslog overfor Socialdemokratiet, mærker